

стани особи. Також згідно з цією теорією, наш досвід складається з наших відчуттів і особливостей. Отже, за допомогою спостереження за поведінкою і вивчення досвіду людини можна повністю зрозуміти її психічний стан [2].

Нейролінгвістичне програмування зменшує вірогідність вчинення самогубства завдяки впливу на найголовніші фактори, які призводять до нього. Психологи пенітенціарної служби за допомогою цього напрямку можуть допомогти людям позбавленим волі залишатись в соціумі і «йти в ногу із суспільством».

Отже, щоб проблема суїцидів в місцях позбавлення волі є досить важливим питанням. На самогубство засуджених можуть штовхати безліч причин, головними з них є самотність, приниження людської гідності, втрата віри в справедливість, погані умови утримання, стресові ситуації, постійний депресивний стан. Тому, щоб запобігти вчиненню суїциду, необхідно вчасно виявляти осіб, схильних до самогубства та використовувати ефективні методи в профілактичній та психокорекційній роботі з особами, які схильні до суїцидальної поведінки.

Список використаних джерел:

1. Олійник Ю.В., Сулицький В.В. Профілактика самогубств в установах виконання покарань / Ю.В. Олійник, В.В. Сулицький // Проблеми пенітенціарної теорії і практики. - К.: РВВ КІВС, 1998.
2. О'Конар Дж. Введення в НЛП / Дж. О'Конар, Дж. Сеймор - СПб, 1998.
3. Регула Фрейтаг. - [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://www.darkgrot.ru/search/>
4. Тищенко А. П. Психологические аспекты предупреждения суицидального поведения осужденных в местах лишения свободы / А. П. Тищенко. - Киев: РИО КИВД, 1994. - С. 100-105.

Ієрархія як одна із ознак злочинної організації

Семенко О.В., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Катеринчук К.В.*

Сьогодні Україна вийшла на шлях змін, ми прагнемо демократизації суспільства, гостро постає питання щодо поліпшення правоохоронної системи взагалі, саме тому зростає увага до практичного забезпечення прав і свобод людини та громадянина

Характерним для сучасної політико-господарської думки є визнання людини найважливішою цінністю суспільства і держави, що потребує відповідних змін у розумінні її безпеки. Особливість сучасних підходів до цієї проблеми полягає, по-перше, в наданні пріоритетності інтересам людини при розгляді проблем її безпеки, по-друге, в якісно новому погляді щодо методів дослідження.

Організована злочинність завдає великої шкоди державі, адже дані угруповання посягають на права та свободи людини, власність, громадський порядок, громадську безпеку й інші охоронювані кримінальним законом суспільні відносини.

Згідно з даними МВС України, у 2014 році виявлено 397 організованих груп і злочинних організацій, у складі яких учинено 3135 злочинів. Важливе значення у протидії цим об'єднанням мають положення кримінального законодавства, зокрема ті, що визначають поняття злочину, учиненого організованою групою та злочинною організацією [1].

Водночас однією з ознак злочину, вчиненого злочинною організацією, є ієрархічність об'єднання, за якою відмежовують організовану групу від злочинної організації.

Термін ієрархія має декілька тлумачень. Слід висвітлити кожне з них. Перш за все, це розташування частин цілого або його елементів від нижчого до

вищого. По-друге, це система поділу на вищі й нижчі посади, чини з відповідним суворим підпорядкуванням нижчих вищим («ієрархічна драбина»). Вперше ієрархія склалася в період рабовласницького суспільства (Єгипет, Вавилон). Складна ієрархічна драбина існувала також у феодальному суспільстві (васалітет) [2].

Для будь-якої організованої групи і злочинної організації характерні три основні об'єктивні ознаки (наявність яких кожний із співучасників усвідомлює і бажає (або свідомо допускає) настання єдиного злочинного результату):

1) наявність певної кількості осіб-співучасників. При цьому їх мінімальне число мають бути осудними і такими, що досягли віку кримінальної відповідальності;

2) участь кожного співучасника у виконанні об'єктивної сторони складу злочину в цілому чи окремих її ознак. Іншими словами, йдеться про спільність їхніх дій, наявність єдиного злочинного результату і причинний зв'язок між діями кожного учасника злочину та вказаним результатом;

3) попередня злочинна домовленість. Вона з об'єктивною неминучістю передбачає певний розподіл ролей, наявність розробленого хоча б у найзагальніших рисах плану і єдиного наміру щодо вчинення злочину ГЗІ.

Обов'язковою ознакою злочинної організації є її ієрархічна структура, адже навряд чи можна двох осіб вважати організацією. Тому злочинна організація може складатися як мінімум з трьох осіб. Тобто ієрархічною є тільки така структура, одна з ланок якої входить водночас у відносини як єдиноначальності, так і підпорядкованості.

До правил поведінки в злочинній організації слід віднести підпорядкованість, підзвітність і дисципліну, тому виділяємо це як ще одну ознаку.

У постанові Пленуму Верховного Суду України «Про практику розгляду судами кримінальних справ про злочини, вчинені стійкими злочинними об'єднаннями» від 23 грудня 2005 р. № 13 зазначено, що ієрархічність злочинної організації полягає в підпорядкованості учасників останньої організатору та забезпечує певний порядок керування таким об'єднанням, а також сприяє збереженню функціональних зв'язків і принципів взаємозалежності його учасників або структурних частин під час здійснення спільної злочинної діяльності [4].

Отже, ми робимо висновок, що ієрархічність злочинної організації - це такий розподіл функцій і ролей між учасниками (структурними частинами) злочинної організації, що забезпечує підпорядкованість і підзвітність рядових учасників останньої (виконавців, підбурювачів, пособників) організаторам: керівнику (керівному органу) злочинної організації та керівникам структурних частин. Вона передбачає: 1) наявність організаторів (керівників злочинної організації та її структурних частин) і виконавців (рядових учасників); 2) поділ злочинної організації на структурні частини; 3) наявність правил поведінки, побудованих на субординації, підпорядкованості, підзвітності та дисципліні її учасників; 4) розподіл функцій і ролей в об'єднанні.

Список використаних джерел:

1. Ієрархічність як кримінально-правова ознака злочинної організації [Режим доступу] : [http:// irbis - nbuv.gov.ua](http://irbis-nbuv.gov.ua)
2. Ієрархія [Режим доступу] : <http://histua.com/slovník/i/yerarxiya>
3. Ознаки і поняття організованої групи та злочинної організації (кримінально-правовий аспект) [Режим доступу] : <http://inter.criminology.onua.edu.ua/?p=1220>
4. Про практику розгляду судами кримінальних справ про злочини, вчинені стійкими злочинними об'єднаннями : постановою Пленуму Верховного Суду України від 23 груд. 2005 р. № 13 // Вісник Верховного Суду України. - 2006. - № 1. - С. 2-6.